

פרשת נשא

והתוודו את חטאתם אשר עשו (ה, ז)

מסופר: איש פשוט אחד שגר בירושלים היה סובל לפני פטירתו יסורים רבים ולא יכול היה למות, כשבאו אליו אנשים לבקרו, לא ביקש מהם דבר, כי אם שיתפללו את ה' שיקח את נשמתו ולא יסבול יסורים נוראים כאלה, והיה גוסס ומתעורר לתחיה, ושוב גוסס, וחוזר חלילה.

בין המבקרים אותו היה אדם אחד שביקש ממנו שיספר לו את כל פרק חייו ומה שעבר עליו מימי נעוריו ועד עתה, התחיל לספר ובתוך הדברים סיפר שהיה בליזענסק, כשהזכיר האיש את העיר ליזענסק עלתה מחשבה בלב האיש המבקר ושאל אותו, אם היה על קברו של הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זיע"א, החולה השיב בתמיהה, וכי אפשר להיות בליזענסק ולא להשתטח על קברו של אותו צדיק.

אם כן אמר האיש, מובן הדבר, רבי אלימלך כתב בצוואתו, שכל מי שיפקוד את קברו מובטח לו שלא ימות בלא תשובה, ובכן זו העצה היעוצה לך, תאמר וידי ותעשה תשובה, עשה החולה כן ומיד נפטר.

מקור: פניני השבוע